

Sygn. akt I KK 143/21

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stęпка

po rozpoznaniu w dniu 23 listopada 2021 r.

na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie P. O.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 30 marca 2021 r., sygn. akt II Ka (...),

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w S. z dnia 21 grudnia 2020 r., sygn. akt II K (...),

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*,

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W kasacji wniesionej od w/w wyroku Sądu odwoławczego obrońca zarzucił wystąpienie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k. i w związku z tym naruszenie prawa oskarżonego do obrony. Wyraził w tej sytuacji przekonanie, iż podniesione w kasacji zarzuty uzasadniają wstrzymanie wykonania w/w orzeczenia, gdyż kasacja zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wniosek złożony przez obrońcę skazanego P.O. nie zasługuje na uwzględnienie, jakkolwiek nie można wykluczyć, że w trakcie rozpoznania merytorycznego kasacji, Sąd Najwyższy uzna argumenty podniesione w skardze za trafne. W chwili obecnej jednak nie można przyjąć zaistnienia bezwzględnej podstawy odwoławczej bez przeprowadzenia pogłębionych rozważań prawnych i faktycznych.

W odpowiedzi na kasację prokurator podniósł, że w niniejszej sprawie zasięgnięto opinii biegłych psychiatrów, którzy stwierdzili, iż w czasie popełnienia czynu skazany znajdował się w stanie upojenia alkoholowego prostego, przy czym nie zachodzą warunki z art. 31 § 1 i 2 k.k. W ich ocenie stan zdrowia psychicznego pozwalał na udział oskarżonego w postępowaniu karnym i był on zdolny do prowadzenia obrony w sposób samodzielny oraz rozsądny.

A zatem, nie przesądzając ostatecznie omawianej kwestii, należy stwierdzić, że przyjęcie na obecnym etapie postępowania bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 10 k.p.k. byłoby przedwczesne. W tej sytuacji brak było podstaw do wstrzymania wykonania w/w orzeczenia, tym bardziej, że podniesione wprost w kasacji zarzuty nie jawią się na tyle jako „oczywiście zasadne”, by z tego powodu zastosować instytucję z art. 532 § 1 k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.